

ς

Τελώνια είναι 23 έλεγχοι που υφίσταται η ψυχή του ανθρώπου μετά το θάνατό του για συγκεκριμένα αμαρτήματα. Σε κάθε έλεγχο εξετάζετε η ψυχή για ένα συγκεκριμένο αμάρτημα. Αν δεν έχει υποπέσει σ' αυτό το αμάρτημα προχωρά στο επόμενο τελώνιο και αν κατορθώσει και περάσει και το εικοστό τρίτο τελώνιο φτάνει μπροστά στην Πύλη του Παραδείσου. Αν όμως έχει υποπέσει σ' αυτό το αμάρτημα, τότε τα τελώνια αυτού του ελέγχου την αρπάζουν και την οδηγούν στο σκοτεινό Άδη, όπου περιμένει την Τελική Κρίση στη Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου, για να οδηγηθεί τελικά στην Κόλαση.

1. το τελωνιο της κακολογιας
2. το τελωνιο της υβρης
3. το τελωνιο του φθονου
4. το τελωνιο του ψεματος
5. το τελωνιο του θυμου και της οργης
6. το τελωνιο της υπερηφανιας
7. το τελωνιο της βλασφημιας
8. το τελωνιο της φλυαριας και της ανοησιας
9. το τελωνιο του τοκου και του δολου
10. το τελωνιο της τεμπελιας και του υπνου
11. το τελωνιο της φιλαργυριας
12. το τελωνιο της μεθης
13. το τελωνιο της μνησικακιας
14. το τελωνιο της μαγειας και της μαντειας
15. το τελωνιο της λαιμαργιας
16. το τελωνιο της ειδωλολατρειας
17. το τελωνιο της ομοφυλοφιλιας
18. το τελωνιο της φιλαρεσκειας
19. το τελωνιο της μοιχειας
20. το τελωνιο του φονου
21. το τελωνιο της κλεψιας
22. το τελωνιο της πορνειας
23. το τελωνιο της ασπλαχνιας

Ας δουμε αναλυτικα πως περιγραφεται ο δρομος για την Πυλη του Παραδεισου μεσα απο την οπτασιου του μοναχου Γρηγοριου...

Φοβερά οπτασία την οποία είδε ένας μοναχός ονομαζόμενος Γρηγόριος, ο οποίος για ένα διάστημα ήταν μαθητής του Αγίου Βασιλείου του νέου επί Βασιλέως Λέοντος σοφού κατά τον 9ον αιώνα.

Ο Άγιος Βασίλειος ο νέος ήταν πνευματικός Πατέρας του οσίου Γρηγορίου, ο

οποίος είχε επίσης πολλά άλλα πνευματικά τέκνα μεταξύ των οποίων ήταν και μια ευλαβέστατη γυναίκα ονομαζόμενη Θεοδώρα η οποία υπηρετούσε τον Άγιο Βασίλειο σε όλη της τη ζωή.

Έφθασε δε ο καιρός του θανάτου της και απέθανεν εντός ολίγων ημερών. Εγώ δε (ο Γρηγόριος) ευρισκόμενος σε απορία ζητούσα να μάθω και ενοχλούσα τον Άγιο για να μου ειπή εάν εσώθη η Θεοδώρα και που ευρίσκεται. Ο Άγιος Βασίλειος μετά τις πολλές μου ενοχλήσεις, μου είπεν: «Τέκνον μου Γρηγόριε αύτη τη νύχτα πορεύομαι πρὸς την Θεοδώρα και ἔλθε και συ μαζί μου για να την ιδής.» Εγώ ασπάσθηκα την δεξιά του χείρα και πορεύθηκα να κοιμηθῶ. Και γενόμενος σε ἔκσταση ευρέθηκα σε ἕνα ανηφορικό και στενό μέρος, και εκεί βλέπω ωραιότατα παλάτια εξαστράπτοντα και κτυπόντας την πόρτα παρουσιάσθηκαν δύο γυναίκες και μου λέγουν.

Αυτά τα παλάτια είναι του πατρός Βασιλείου ο οποίος πριν από λίγο πέρασεν από εδώ και πήγε να ιδῆ την Θεοδώρα η οποία βρίσκεται εδώ. Ακούωντας δε η Θεοδώρα το ὄνομα της, ἔτρεξε στην πόρτα, μ' ἐνηγκαλίσθη και μου λέγει: «ὦ! τέκνον μου Γρηγόριε! Πως ἦλθες εδώ; Μήπως απέθανες και ἦρθες εδώ;» Εγώ της ἀποκρίθηκα: «Δεν απέθανα ἀλλά ευρίσκομαι ἀκόμη στο σῶμα μου στον μάταιο εκείνο κόσμο. Οι ευχές ὁμως του πνευματικού μας Πατρός Βασιλείου με ἔφεραν εδώ να σε δω ὅπου πολύ ἐπιθυμούσα και τον ενοχλούσα κάθε ἡμέρα για να μάθω πού ευρίσκεσαι, και εάν εσώθης. Και σε παρακαλῶ να μου πῆς περί του χωρισμοῦ της ψυχῆς ἀπό το σῶμα, πόσους πόνους ἔχει και πως ἐπέρασες ἀπό τα φοβερά τελῶνια του ἀέρος, και τις εξετάσεις των πονηρῶν δαιμόνων. Διότι κι ἐγω μέλλω εντός ολίγου και κάθε ἄνθρωπος στο τέλος της ζωῆς του να διέλθωμεν.»

Και ἀπεκρίθη η Θεοδώρα και του λέγει: «ὦ! τέκνον μου Γρηγόριε πως θα σου διηγηθῶ τον φόβο και τον τρόμον εκείνης της ὥρας του χωρισμοῦ της ψυχῆς ἀπό το σῶματος; Πως θα σου ἐξηγήσω τους πόνους και τις οδύνες του χωρισμοῦ της ψυχῆς; Σου παριστάνω τέκνο μου να τεθῆ ἄνθρωπος γυμνός ἐπάνω σε κάρβουνα και να διαλύεται εἰς ὅτου ἐξέλθη η ψυχὴ του.

Τόσον δριμείς και ανυπόφοροι εἶναι οι πόνοι του χωρισμοῦ της ψυχῆς του αμαρτωλοῦ ὅπως ἐγώ, του δε δίκαιου τέκνον μου Γρηγόριε δεν γνωρίζω.» Ὅταν βρισκόμουν στο κρεβάτι μου και ψυχομαχοῦσα ἔβλεπα γύρω μου τα πονηρά πνεύματα των δαιμόνων, ἄλλους μεν σαν μαύρους σκύλους, και ἐγαύγιζαν, ἄλλους δε σαν ταύρους μουγκρίζοντας και λυσσόντας στρέφοντας τα ἄγρια και ἀσχημα πρόσωπα τους κατ' ἀπάνω μου και με φοβέριζαν. Εγώ δε ἔστρεφα τα μάτια μου σε ἄλλο μέρος για να μην βλέπω την ἀσχημη μορφή τους και τον θόρυβο που ἔκαναν, ἀλλά ἦταν ἀδύνατο, τέκνο μου Γρηγόριε να ἀποφύγω.

Και ενώ ήμουν σε τόσην στεναχώρια βλέπω ξαφνικά δύο νέους αστραπόμορφους με χρυσά μαλλιά, και στάθηκαν στα δεξιά του κρεβατιού μου, και ο ένας απ' αυτούς άρχισε να φοβερίζει τους φοβερούς εκείνους δαίμονες λέγοντας: «Φύγετε παμμίαροι και αγριοπρόσωποι διότι δεν έχετε να κερδήσετε τίποτε α' αυτή την ψυχή.» Αυτοί δε έφεραν τις αμαρτίες μου όσας εποίησα από τα νιάτα μου, είτε σε λόγια, είτε σε πράξεις και εφώναζαν όλα τ' αμαρτήματα μου ακόμη και όσα δεν έπραξα. Εγώ δε με φόβω και τρόμω επρόσμενα το θάνατο και εξαιφνης ήλθεν ο θάνατος σαν ένας νέος χονδρός και οργισμένος, σαν λιοντάρι, φορτωμένος διάφορα εργαλεία και είπαν σ' αυτόν οι Άγγελοι· λύσαι τις αρθρώσεις του σώματος και μην της δώσης πολλούς πόνους διότι τ' αμαρτήματα της είναι λίγα· τότε άρχισεν από τα πόδια και έλυε τις αρθρώσεις του σώματος μου, και τότε αισθανόμουν οτι νεκρωνόταν το σώμα μου, και τελικά ο τύρρανος εκείνος γέμισε ένα ποτήρι με πικρό περιεχόμενο, μου το πότισε και ευθής εξήλθεν η ψυχή μου από το σώμα μου, τότε την παράλαβαν οι δύο Άγγελοι και εγώ θαύμαζα για τα γινόμενα, διότι δεν ήξερα ότι συμβαίνουν αυτά στον καιρό του θανάτου στον ταλαίπωρο άνθρωπον. Και οι Άγγελοι εξέταζαν τα καλά έργα που έκαμα στη ζωή μου, αν νήστευσα, αν πήγαινα εκκλησία και αν στεκόμουν με φόβο Θεού, αν τάϊσα τους πεινώντες, αν επισκέφθηκα ασθενείς, αν δεχόμουν ξένους στο σπίτι μου, αν έδωκα το καλό παράδειγμα στους άλλους, αν υπέμεινα βρισιές, αν απέφευγα όρκους, αν δεν βλασφημούσα, αν δεν καλλοπιζόμουν, και πολλά άλλα, τα εξύγισαν αυτά με τις αμαρτίες μου οι δε δαίμονες έτριζαν τα δόντια τους σε μένα και ορμούσαν να με αρπάξουν από τα χέρια των Αγγέλων, και να με ρίξουν στον άχαρον Άδην.

Ξαφνικά ήλθεν ο πνευματικός μου Πατέρας Βασίλειος και είπε προς τους Αγγέλους: Κύριοι μου επειδή αυτή η ψυχή με υπηρέτησεν στη ζωή μου, παρακάλεσα τον Κύριον να την συγχωρέση και να τη σώση από τα χέρια των δαιμόνων, και οι Άγγελοι πετώντας αμέσως ανεβαίναμεν στον ουρανό ανατολικά, και ανεβαίνοντας συναντήσαμεν:

1. Το τελώνιο της καταλαλιάς

Εδώ υπήρχε μιά σύναξις μαύρων, και μας σταμάτησαν, και λυσσόντας σαν σκύλλοι ζητούσαν να με αρπάξουν από τα χέρια των Αγγέλων. Και μάρτυς μου ο Κύριος τέκνον μου Γρηγόριε, μου εφανέρωσαν όσους κατέκρινα στη ζωή μου και όχι μόνο τ' αληθινά αλλά με συκοφαντούσαν και έλεγαν πολλά ψέματα εναντίων μου. Οι δε Άγγελοι καταφρονήσαντες αυτούς, και πετώντας τις πτέρυγες τους ανεβαίναμεν στον ουρανό.

2. Τελώνιο της ύβρεως

Και ανεβαίνοντας λίγο συνατήσαμε το τελώνιο της ύβρεως, και εδώ

πολυαγωνιζόμενοι οι Άγγελοι, με τις ευχές του Πατρός μας Βασιλείου, αναχωρίσαμεν και συνομιλούντες οι Άγγελοι έλεγαν· αληθινά μεγάλην ωφέλειαν βρήκε αυτή η ψυχή από τον Άγιον Βασίλειον.

3. Τελώνιον του φθόνου

Και ανεβαίνοντας εφθάσαμεν στο τελώνιο του φθόνου, και μη έχοντας τίποτα οι δαίμονες εναντίων μου επεράσαμεν ανενόχλητοι· αν και έτριζαν τα δόντια τους, οι αγριοπρόσωποι εκείνοι μαύροι να με αρπάξουν από τα χέρια των Αγγέλων· και έτσι περάσαμε το τελώνιο τούτο.

4. Τελώνιον του ψεύδους

Και ανεβαίνοντας, σε πολύ ύψος φθάσαμεν στο τελώνιο του ψεύδους όπου εκεί πολύ πλήθος δαιμόνων με άσχημα πρόσωπα έτρεχαν κατ' απάνω μου, κραυγάζοντας και λυσσόντας έφεραν πολλές αποδείξεις, και είχαν γραμμένα πολλές ανόητες λέξεις που έλεγα στην παιδική μου ηλικία μέχρι και τα πρόσωπα που τα έλεγα και ζητούσαν απολογία από τους Αγγέλους. Και οι Άγγελοι πληρώσαντες από τα του Αγίου Βασιλείου αναχωρήσαμεν.

5. Το τελώνιο του θυμού και της οργής

Και ανεβαίνοντας εφθάσαμεν στο τελώνιο του θυμού και της οργής, όπου εκεί πλήθος μαύρων λυσσόντας σαν σκύλλοι δάγκωναν ο ένας τον άλλον και κατατρώγονταν αναμεταξύ τους και σαν αγριόχοιροι ορμώντας εναντίων μου, έκαμναν τα σχήματα και τα καμώματα που έκανα όταν θυμονόμουν και όταν εκρατούσα έχθρα και μνησικάκουν με κανένα· και εδώ πληρώνοντας από τα του Αγίου Βασιλείου αναχωρήσαμεν.

6. Τελώνιον υπερηφάνειας

Και ανεβαίνοντας λίγον οι Άγγελοι εφθάσαμεν στο τελώνιο της υπερηφάνειας και ψάχνοντας πολλά οι δαίμονες δεν βρήκαν τίποτα να με κατηγορήσουν διότι ήμουν φτωχή και περνώντας ανενόχλητοι φθάσαμεν στο τελώνιο της βλασφημίας.

7. Τελώνιον της βλασφημίας

Και ανεβαίνοντας φθάσαμεν στο τελώνιο της βλασφημίας, και αμέσως όταν μας είδαν οι δαίμονες έτρεξαν κατ' απάνω μας τρίζοντας τα δόντια και βλασφημούντες, εγώ έτρεμα από τον φόβο μου και μου έλεγαν οτι βλασφήμησα τρεις φορές στη νεότητά μου· οι δε Άγγελοι εφεραν απόδειξη οτι εξομολογήθηκα και αναχωρήσαμεν αφήνοντας τους δαίμονες άπρακτους.

8. Τελώνιον της φλυαρίας και αστειολογίας

Και ανεβαίνοντας φθάσαμεν στο τελώνιον της αστειολογίας και φλυαρίας και ζητούσαν οι δαίμονες να δώσω απολογία για τα αισχρολόγα, τις αστειολογίες και άσεμνα τραγούδια που έλεγα στη νεότητά μου και απορούσα πως τα θυμούνταν, ενώ εγώ από την πολυκαιρία τα ξέχασα· και πληρώνοντας οι Άγγελοι ανεχωρήσαμεν.

9. Τελώνιον του τόκου και δόλου

Και ανεβαίνοντας φθάσαμεν στο τελώνιο του τόκου και του δόλου που εξετάζει τους τοκογλύφους και δόλιους, και χωρίς να βρουν τίποτα οι δαίμονες να αποδείξουν αναχωρήσαμεν.

10. Τελώνιον της σκνηρίας και του ύπνου

Και ανεβαίνοντας φθάσαμε στο τελώνιο της σκνηρίας όπου οι δαίμονες με εξέτασαν αν κοιμώμουν πολύ και βαριόμουν να σηκωθώ να προσευχηθώ ή να πάω στην εκκλησία ή αν μπορούσα να κάμω κανένα καλό και αμελούσα· και χωρίς να βρουν τίποτα αναχωρήσαμεν ανενόχλητοι.

11. Τελώνιον της φιλαργυρίας

Και ανεβαίνοντας φθάσαμεν στο τελώνιο της φυλαργυρίας στο οποίο υπήρχε πολύ σκοτάδι και ομίχλη· και εξετάζοντας οι δαίμονες και αφού δεν βρήκαν τίποτα επειδή ήμουν φτωχή, φύγαμεν ανενόχλητοι.

12. Τελώνιον της μέθης

Και ανεβαίνοντας φθάσαμεν στο τελώνιο της μέθης, και ορμώντας οι δαίμονες σαν λύκοι αρπακτικοί κατ' απάνω μας, εξέταζαν το κρασί που ήπια σ' όλη μου τη ζωή· και με κατηγορούσαν ότι στο τάδε σπίτι ήπιες τόσα ποτήρια, στον τάδε γάμον εμέθυσες και όσα μου έλεγαν ήσαν αληθινά· και πληρώνοντας οι Άγγελοι αναχωρήσαμεν και ανεβαίνοντας οι Άγγελοι έλεγαν αναμεταξύ τους: «Μεγάλον κίνδυνον έχει η ψυχή εώς ότου περάσει τα ακάθαρτα τελώνια του αέρος», και εγώ τους λέγω: «Ναι κύριοι μου, και νομίζω πως κανείς από τους ζωντανούς ανθρώπους δεν θα γνωρίζη το τι συμβαίνει μετά τον χωρισμό της ψυχής από τους δαίμονες του αέρος, και αλλοίμονο στους αμελείς το τι τους περιμένει.», και οι Άγγελοι αποκρίθηκαν και είπαν: «Οι αγίες Γραφές αναλαμβάνουν όλα αυτά, αλλά οι ταλαίπωροι άνθρωποι σκοτεισμένοι από την πολυτέλεια, τροφές και ηδονές του κόσμου, τυφλώνονται και δεν πιστεύουν ότι θα πεθάνουν και δεν φροντίζουν να κάμνουν καλά έργα για την ψυχή τους· και αλλοίμονο στους αμελείς διότι τους αρπάζουν οι δαίμονες και τους ρίπτουν στον σκοτεινόν Άδην μέχρι της κρίσεως όποτε θα δικασθούν και θα απολάβη ο κάθε ένας ότι έπραξε.»

13. Τελώνιον της μνησικακίας

Και ανεβαίνοντας φθάσαμεν στο τελώνιο της μνησικακίας που εξετάζει αυτούς που έχουν έχθρα, και δεν συγχωρούν τους αδελφούς τους. Και ορμώντας οι δαίμονες κατ' απάνω μου, εξέταζαν τα κατάστιχα τους, να βρούν κανένα πταίσιμο να με αρπάξουν· και χωρίς να βρούν φώναξαν σαν λυσσασμένα σκυλιά οτι ξεχάσαμεν να τα γράψουμεν, και αναχωρήσαμεν ανεβαίνοντας, και ρώτησα τους Αγγέλους πως γνωρίζουν οι δαίμονες τις αμαρτίες των ανρθώπων, και μου αποκρίθησαν οι Άγγελοι: «Δεν γνωρίζεις, οτι μετά το βάπτισμα κάθε χριστιανός λαμβάνει έναν Άγγελο σαν φύλακα να τον φυλάει, και να τον οδηγή στο καλό, και να γράφη τα καλά του έργα· ομοίως δε τον ακολουθή και ένας διάβολος και γράφη τις κακές του πράξεις, και τις αναγγέλλει στο κάθε τελώνιο που ανήκει η αμαρτία και γι' αυτό γνωρίζουν οι δαίμονες, και όταν η ψυχή χωρίση από το σώμα και ανέρχεται στους ουρανούς την εξετάζουν δαίμονες σε κάθε τελώνιο και τούτο γίνεται στους ορθόδοξους χριστιανούς μόνο, στους δε απίστους και ασεβείς δεν υπάρχει καμιά εξέταση.»

14. Τελώνιον της μαγείας και γοητείας

Ανεβαίνοντας φθάσαμεν στο τελώνιο της μαγείας και γοητείας. Εδώ οι δαίμονες ήσαν σαν άγρια ζώα· άλλοι είχαν μορφή σκύλλου, άλλοι σαν βόδια, άλλοι σαν φίδια, με άσχημη μορφή, αλλά με θείαν χάρην όταν με εξέτασαν δεν βρήκαν τίποτα, και ανεβαίνοντας ρώτησα τους Άγγελους με τι τρόπον μπορούν να σβήσουν από τα κατάστιχα των δαιμόνων τα αμαρτήματα των ανθρώπων, και οι Άγγελοι μου αποκρίθησαν: «Συγχωρούνται τα αμαρτήματα οταν ο άνθρωπος μετανοήση και εξομολογηθή στον πνευματικόν και κάμη τον κανόνα που του έβαλεν τότε εξαλείφονται τα αμαρτήματα από τα κατάστιχα των δαιμόνων· και λυσσώντας οι δαίμονες τους πολεμούν για να τους ρίψουν σε νέα αμαρτήματα. Γι' αυτό η εξομολόγηση και η μετάνοια γίνονται αιτίες να συγχωρηθούν οι άνθρωποι και να περάσουν ελεύθερα τα εναέρια τελώνια. Αλλά πολλοί άνθρωποι λέγουν οτι τα εξομολογούνται στον Θεό· και άλλοι πάλι ζητούν να εύρουν πνευματικόν συγκαταβατικόν για να αποφύγουν τον κανόνα· Αλλά αυτή δεν είναι μετάνοια αλλά πονηρία και ο Θεός ου μκκτηρίζεται. Και όπως στην ασθένεια του σώματος εκλέγουμε τον καλύτερον ιατρόν, έτσι πολύ περισσότερον στην ασθένεια της αθάνατης ψυχής να εκλέγουμε τον θεοφοβούμενον και αυστηρόν πνευματικό, και να τον έχει κανείς μέχρι τέλους της ζωής· αλλιώς πλανούνται οι άνθρωποι και δεν μπορούν να περάσουν τα τελώνια του αέρος.»

15. Τελώνιον της γαστριμαργίας και πολυφαγίας

Αυτά καθώς μου έλεγαν φθάσαμε στο τελώνιο της γαστριμαργίας και πολυφαγίας, όπου οι δαίμονες ήσαν πολύ χονδροί σαν τους χοίρους, δυνατοί και άγριοι, και

έτρεξαν κατ' απάνω μου, γαυγίζοντας, και μου φανέρωσαν τις πολυφαγίες που έκαμνα απο μικρήν ηλικία μέχρι που γέρασα, και οτι δεν νήστευα Τετάρτη και Παρασκευή μέχρι και τις 40στές χωρίς εγκράτεια· και οι Άγγελοι φέρνοντας τα καλά μου έργα για πληρωμή αναχωρήσαμεν.

16. Τελώνιο της ειδωλολατρίας

Και φθάσαμεν στο τελώνιο της ειδωλολατρίας και διαφόρων αιρέσεων, και χωρίς να βρούν τίποτα οι δαίμονες αναχωρήσαμεν.

17. Τελώνιον της αρσενοκοιτίας

Και ανεβαίνοντας φθάσαμεν στο τελώνιο της αρσενοκοιτίας· και ο πρώτος αυτών καθόταν σαν φοβερός δράκωνταςαλλάσωντας μορφές πότε σαν αγριόχοιρος, πότε σαν ποντικός, πότε σαν θηριόψαρο και τριγύρω αυτού βρώμα και ανυπόφορη δυσσωδία και επλάγιαζε ασχημονώντας. Και επειδή δεν βρήκε τίποτα εναντίων μου, αναχωρήσαμεν, και μου έλεγαν οι Άγγελοι οτι πολλοί φθάνουν μέχρι εδώ ανεμπόδιστα, και για την αισχρήν αυτήν πράξιν, καταγκρεμίζονται στον σκοτεινόν και άχαρον Άδην.

18. Τελώνιον των χρωματοπροσώπων

Και μιλώντας φθάσαμεν στο τελώνιο το οποίον εξετάζει άνδρες και γυναίκες, οι οποίοι καλλωπίζουν τα πρόσωπα τους με διάφορα χρώματα, και μυρωδικά και δεν ευχαριστούνται με το κάλλος που τους έδωσεν ο Θεός. Εγώ είχα χρωματισθή δυό φορές στη ζωή μου και οι δαίμονες εξέταζαν να με κρατήσουν οι Άγγελοι όμως επάλευαν με πολύν κόπον φέρνοντας τις καλές μου πράξεις, και κερδίζοντας αναχωρήσαμεν.

19. Τελώνιον της μοιχείας

Ανεβαίνοντας φθάσαμεν στο τελώνιο της μοιχείας το οποίον εξετάζει τους μοίχους και μοιχαλίδας· δηλαδή τους παντρεμένους οι οποίοι πηγαίνουν σε ξένες γυναίκες και μολύνουν το στεφάνι τους. Επίσης εδώ στο τελώνιον αυτό εξετάζονται και οι παρά φύσιν πράξαντες με τις γυναίκες τους. Αλλά επειδή εγώ δεν είχα ευθύνη από αυτά αναχωρήσαμεν χωρίς πρόβλημα.

20. Τελώνιον του φόνου και της εκτρώσεως

Και ανεβαίνοντας φθάσαμεν στους τελωνάρχες του φόνου οι οποίοι εξετάζουν τους φονιάδες, μέχρι και τις γυναίκες που αποβάλλουν από την κοιλία τους βρέφη και μέχρι και αυτούς που αποφεύγουν την τεκνογονία· και από εδώ με την χάρην του Θεού αναχωρήσαμεν χωρίς πρόβλημα.

21. Τελώνιον της κλοπής

Και ανεβαίνοντας λίγο φθάσαμεν στο τελώνιο της κλοπής που εξετάζει τους κλέφτες και εξετάζοντας με καλά οι δαίμονες δεν βρήκαν τίποτα και αναχωρήσαμεν ανεμπόδιστα.

22. Τελώνιον της πορνείας.

Και ανεβαίνοντας πολύ ψηλά φθάσαμεν στην θύρα του Ουρανού, όπου βρίσκεται το τελώνιο το οποίον εξετάζει τους πόρνους. Ο αρχηγός τους καθώταν σε υψηλό θρόνο και φορούσεν φόρεμα ραντισμένο με αφρούς και αίματα κάθε ακαθαρσίας πλυμμηρισμένον, το οποίον έγινε αυτό από τις ακαθαρσίες της πορνείας. Και ωρμόντας οι δαίμονες κατ' απάνω μου με εκατηγορούσαν και έλεγαν πολλά ψέματα, και ετόλμησαν να με αρπάξουν από τα χέρια των Αγγέλων και να με ρίψουν στον άχαρον Άδην. Οι δε Άγγελοι αντίλεξαν σ' αυτούς, ότι είχα εξομολογηθή και παραίτησα από πολύν καιρόν αυτά. Και λέγοντας ψέματα οι δαίμονες έλεγαν ότι δεν τα εξομολογήθηκα ούτε κανόνα έλαβα από πνευματικόν, και οι Άγγελοι αναχώρησαν, τρίζοντας οι ακάθαρτοι δαίμονες τα δόντια τους. Και προχωρόντας μου λένε οι Άγγελοι ότι πολύ λίγοι περνούν από αυτό το τελώνιο. Οι περισσότεροι άνθρωποι που έρχονται μέχρι εδώ πέφτουν στον σκοτεινόν και άχαρον Άδην.

23. Τελώνιον της ασπλαχνίας.

Και ανεβαίνοντας λίγο φθάσαμεν στο τελώνιο της ασπλαχνίας, το οποίο εξετάζει τους σκληρόκαρδους και ανελεήμονες και εξετάζοντας με οι δαίμονες και χωρίς να με βρουν άσπλαχνη διότι ελεούσα τους φτωχούς, και καταντροπιασθέντες οι δαίμονες, αναχωρήσαμεν απ' αυτούς.

Η πύλη του Ουρανού.

Και ανεβαίνοντας χαρούμενοι φθάσαμεν στην πύλη του Ουρανού, η οποία ακτινοβολούσε και έλαμπε σαν καθαρό χρυσάφι και είχεν υπερθαύμαστην ωραιότητα, που δεν μπορεί γλώσσα ανθρώπου να την διηγηθή. Ο θυρωρός, ήταν ένας αστραπόμορφος νέος με χρυσά μαλλιά και μας δέχθηκε χαρούμενος δοξάζωντας τον Θεόν διότι περάσαμε τα εναέρια τελώνια των δαιμόνων.

Και περνώντας την πύλη του ουρανού είδαμεν πλήθος αστραπόμορφων νέων οι οποίοι ακτινοβολούσαν σαν τον ήλιο και χάιρονταν όλοι και ευφραίνονταν, για την σωτηρία μου· εμείς πορευθήκαμεν με αγαλλίαση και χαράν ανεκκλήητον για προσκύνησιν του αστραπόμορφου θρόνου του Θεού, και Σωρήρα Ημών Ιησού Χριστού. Και είδαμεν σύννεφα όχι σαν τα συνηθισμένα τα οποία παραμέριζαν για να περάσουμεν. Και είδαμεν άλλο σύννεφο λευκό και χρυσόμορφο από το οποίο εξέρχονταν αστραπές και παραμέρισε κι αυτό όπως τα άλλα και περνόντας αισθανθήκαμεν γλυκύτατην ευωδία από τον θρόνο του αοράτου Θεού. Και είδαμεν στο άμεσον ύψος αστραποβόλο τον θρόνο του Παντάνακτος Θεού. Εκεί είναι η

χαρά των δικαίων και η Αιώνια αγαλλίαση. Κ' είδαμεν εκεί πλήθος άπειρον αστραπόμορφων νέων, που φορούσαν πολύτιμα φορέματα με χρυσές ζώνες.

Πηγή: amartolon-sotiria.blogspot.ca